

плодоветъ. Извади това гърне и ябълката ще върже много плодъ. Вълкътъ пъкъ ще оздравя, ако изяде единъ глупавъ човѣкъ. Твоята молба, Шейдула, е изпълнена. Иди си! Ти ще станешъ вече богатъ.

Зарадвалъ се Шейдула и тръгналъ назадъ. Дошълъ до морето, а рибата го чака на брѣга.

— Кажи ми добрий човѣче, какво ти каза Богъ за моята болка? — завикала отдалечъ рибата.

— По-напредъ ме пренесъ на срѣщния брѣгъ, тогава ще ти кажа, — казалъ Шейдула.

Рибата го пренесла. Шейдула ѝ казалъ:

— Въ гърлото ти се спрѣлъ единъ безценъ камъкъ. Ако го извадишъ ще оздравяшъ.

— Добрий човѣче, — помолила се рибата, — извади този проклетъ камъкъ и го вземи. Нека ти да забогатѣешъ, пъкъ азъ да оздравямъ.

— Ба, сега съ тебе ще се занимавамъ, — казалъ Шейдула, — нѣмамъ друга работа. И безъ твоя безценъ камъкъ Богъ ми обеща богатство, — и си отишълъ.

Наближилъ ябълката и не я поглежда.

— Слушай, добрий човѣче, — завикала тя. — Кажи ми моля ти се, какво ти каза Богъ за моята мжка?

Шейдула спрѣлъ отдалечъ, пхналъ ржце въ джебоветъ на шалваритъ си и разправилъ какво му казалъ Богъ.

Дървото се разлюляло. Отъ коренитъ му изкочило гърнето съ жълтицитъ и се търкулнало до краката на Шейдула, а той даже не се навелъ да вземе една жълтица.

— Вземи това злато за услугата, която ми направи, — казала Ябълката.

— Е, е, сега нѣма да се товаря съ такава тяжестъ, — казалъ Шейдула. Богъ и безъ това ми обеща голѣмо богатство.

Тръгналъ нататъкъ. Срещналъ вълка. Той го запиталъ.